

Livsnødvendighed som Sild, Ost eller Mæ, ikke at tale om Klædebragten, og simplere Folt bruge dog ogsaa en Del til Klæder, og en hel Mængde andre Artikler, som vi beskafte. Naar vi der kunne lette deres Byrder ved til Gjengjæld at lægge Noget paa Brændevinsafgiften, forekommer det mig, at vi vilde gjøre vel i at lægge paa den og tage bort fra de andre Artikler. Men jeg gjentager, at det ikke i og for sig vilde være rigtigt at forhøje Afgiften for de fattigere Samfundsklasser. Da jeg imidlertid desværre ikke kan Andet end indrømme, at vi, som vore Finansers Tilstand er for Diebliffet, ikke kunne befri dem for Skat; foretrækker jeg for mit Vedkommende ubetinget en Afgift af Brændevin, der ganske vist, naar jeg ser paa hele Rækken af Afgifter, er en af dem, hvorimod der er mindst Indvending at gjøre. Netop i dette Diebliff har den ærede Minister ved Toldloven lagt Balget for os imellem, om vi helst ville beskaffe den ene Artikel eller den anden. Der er da i Virkeligheden ikke Tale om, at vi skulde lægge nye Byrder paa Arbeidsklassen, som den ikke forhen har baaret, men der er lagt paa det fuldstændigste frit Valg for os, med Hensyn til hvilke Afgifter vi i det Hele ønske, der skal betales eller ikke, og da foretrækker jeg ubetinget Brændevinsafgiften frem for Afgift af andre Nødvendighedsartikler.

J. Mee: Det er kun et Par ganske korte Bemærkninger, jeg skal tillade mig at fremkomme med i Anledning af nogle Ytringer, der ere fremkomne, foranlediget af de Bemærkninger, jeg før udtalte. Det ærede Medlem for Sorø (Alberti) udtalte, at han ikke vidste, om det, der var opgivet fra andre Lande, var ganske nøiagtigt, men naar det ærede Medlem ikke veed det, veed han heller ikke, at det er unøiagtigt, og en saadan Ytring fra det ærede Medlem om, at han ikke veed, om det, man angiver, er nøiagtigt, naar han ikke ser sig i Stand til at sige, at det er unøiagtigt, har saaledes i Virkeligheden Intet at betyde. Jeg tror, at hvad jeg har anført om disse Forhold i fremmede Lande, var nøiagtigt; der er formentlig intet Unøiagtigt deri. Det ærede Medlem for Roskilde (Hage) yttrede,

hvis jeg forstod ham rigtig, at det forekom ham, at jeg gjorde mig skyldig i en Modsigelse, naar jeg paa den ene Side anførte, at Afgiften paa Brændevin i forskjellige andre Lande var langt højere end her i Danmark, og desuagtet ikke ønskede den forhøjet her. Jeg indser ikke, at der er Modsigelse deri. Jeg har anført, at i andre Lande er Afgiften overordentlig høj, men jeg har ingenlunde sagt, at det er uretfærdigt; det forekommer mig, at Afgiften er allfor høj baade i Sverrig og i forskjellige andre Lande, og jeg tror ikke, at vi bør sætte Afgiften paa Brændevin højere eller i alt Fald ikke væsentlig højere, end den er for Diebliffet. Den ærede Taler, som sidst havde Ordet, syntes at være tilbøjelig til at ønske Brændevinsafgiften forhøjet langt ud over det, den ærede Minister har foreslaaet; det forekommer mig, at det fremgik af hans Ytringer. Det er Noget, jeg paa ingen Maade kan være med til. Det ærede Medlem overser de store Banffeligheder, der herved ville afstedkommes. Naar Brændevinsafgiften skulde forhøjes meget betydelig, saaledes som det ærede Medlem for Maribo Amts 2den Valgkreds (Frederiksen) syntes at ville, skal der langt større Driftskapital til at drive Brændetier. (Frederiksen: Staten kan give Kredit!). Det ærede Medlem siger, at Staten kan give Kredit. Ja, herom har jeg allerede i mit første Foredrag udtalt, at ogsaa jeg kunde ønske, at der oprettedes Forlagere for indenlandsk Brændevin, men uden Hensyn dertil vil dog en større Driftskapital være nødvendig. Men i det Hele kunde jeg slet ikke være enig i, hvad det ærede Medlem udtalte i forskjellige Retninger. Det ærede Medlem yttrede, at vore Skatter i det Hele ere utaaalrig uretfærdige for de Ubemidlede, men dette er paa ingen Maade rigtigt. Og, hvis det var Tilfældet, burde det ærede Medlem virkelig ikke være med til at foreslaa en yderligere Forhøjelse af Afgiften af Brændevin. Jeg tror, at jeg har oplyst, at vore Skatter i det Hele ikke kunne siges at være uretfærdige. Dermed vil jeg ikke forsvare alle Afgifter, og jeg har selv før udtalt mig til Fordel for at hæve Told paa Salt, og jeg kunde